

Ó Ježíši, drahý Pane,
ó co jsem učinil,
všecko již žaluje na mne,
že jsem se provinil,
však ale nechci zoufati,
před soudem tvým, Bože svatý,
za milost tě žádám.

Ach Bože můj! Kříž a žalost
ponesu já tiše,
jen odpusť mi mou nepravost
pro Pána Ježíše.
Rač mne na milost přijíti,
nedej mi věčně umřítí,
vzdal hněv svůj ode mne.

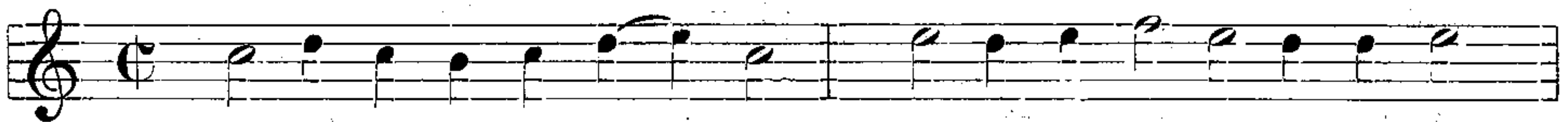
Pohled', Otče, v své milosti,
Bože, králi slávy,
jak se na mne teď ouzkosti
hrnou a mne dáví,
srdce mé je rozpálené,
strachem a bídou sevřené,
zbav mne již tej strasti.

Žádné v světě již radosti
víc nemohu míti,
musím z něho a ode všech
přátel milých jíti;
protož chci již tě přijati
a žalostný hrob chystati,
v němž bych ležel tiše.

Měj se dobře, slunce, měsíc,
hvězdy, hory, tráva,
a co nebe a co země
má aneb vydává.
Já se již poroučím Bohu
mému, nebo víc nemohu.
Ach, již dobrá noc.

2032.

Z Těšínska.

Po-že-hnej mě svým tě - lem, za-cho-vej mi ho s po-ko-jem

v na-dě-ji to-ho vzkří-še-ní, a věč-né-ho pře-bý - vá - ní.

Požehnej mě svým tělem,
zachovej mi ho s pokojem,
v naději toho vzkříšení
a věčného přebývání.

Ze země jesti vzato,
ze země opět ven vyjde,
když anděl stroubou poslední
hlas Syna Božího zavzní.

Schováváť se porušené,
vstane k soudu oslavené,
pochováť se smrtné,
tuž již bude nesmrtelné.

V těchto se my slovích tišme,
v práci se dobré posilme,
hotovi toho čekejme,
k soudu Pána dočekejme.

Kriste, pro tvé umučení
dej nám hříchův* odpuštění,
ať nás nezže věčný plamen,
uchovej nás Kriste, Amen.